

พระราชกฤษฎีกา
รายได้จังหวัด (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

มี

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอากรการฆ่าสัตว์นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลเป็นรายได้จังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีการายได้จังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อันเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตจังหวัดใด เฉพาะท้องที่นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ให้จังหวัดนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของจังหวัด และให้เป็นทรัพย์สินส่วนจังหวัด

LIRT

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ก. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เพื่อจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่กำหนดไว้ใน
พระราชกฤษฎีการายได้จังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น เป็นรายได้เพียงส่วน
น้อยเท่านั้น อธิการฯ ได้ตั้งคำถามพระราชบัญญัติอธิการฯ มาตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๙๘ รวมทั้งผลประโยชน์อันเนื่องในการจำกัดวงนอกเขตเทศบาลนคร
สุราษฎร์ธานี เป็นรายได้อีกประเภทหนึ่งซึ่งสมควรกำหนดให้เป็นรายได้
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

